

GYÓGYULÁS A NÉVBEN

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 07. 01.

Hálát adunk drága mennyei Atyám, hogy összegyülekezhettünk a Te drága szent Fiad, az Úr Jézus Krisztus nevében, aki itt van közöttünk. Köszöntjük a drága Szent Szellemet, és hálát adunk, hogy bekapcsolta az ajándékokat. Ebben a pillanatban is gyógyulások folynak a testekben, a Jézus Krisztus szent nevében.

Köszönjük, drága Szent Szellem, a szabadító munkádat. Hálát adunk, hogy Te *megelevenítetted* a halandó testünket. Köszönjük Neked, hogy életet lehelsz a romló testbe, megújítod a testeket, a Jézus nevében. Hálát adunk Uram, hogy szabadon hirdethetjük az örömhírt, hirdethetjük a teljes Evangéliumot.

Mert az *igazság megismerése* az, ami szabadokká tesz mindannyiunkat. Köszönjük a drága szent Igédet, amit a szánkba adtál, ami sziklazúzó pöröly, ami lerontja a problémákat, megszünteti az akadályokat, az útzáratokat, a Jézus nevében.

Neked adunk Uram minden dicsőséget mennyen és földön. Hálát adunk Uram az épülésekért, a szellemi növekedésért, hogy mind jobban a *krisztusi győzelemben* tudjunk járni. Köszönjük Uram a Te békességedet, az áldások teljességét, amit elkészítettél a mai napra.

Hálát adunk a *növekedő kegyelmedért*, és azért, hogy élvezhetjük ennek az előnyeit. Köszönjük az imáink meghallgatását és megválaszolását! Hálát adunk Atyám, hogy ezek mind valóságba jönnek a hitünk alapján, mert mi Jézus *nevében* kérünk Tőled, és a *most hitben* működünk, hogy Veled egy hullámhosszon legyünk, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszönts a szomszédodat és utalj arra, hogy a *Szellem megelevenít!* Megjelent a kis *örömhírmondó* újságunk. Első oldalon *Az éveinknek a száma* vezércikkkel, hogy meddig is szól a testünknek a garanciája.

Veheti-e az ember a bátorságot, hogy ezt az időt önhatalmúan megváltoztatja, s azt mondja, hogy nekem elég a 65 év és befejeztem? Mert az ellentétes lenne azzal, amit az Úr elrendelt, a 120 év ígérettel. A feljegyzések között Matuzsálem a legidősebb, 969 évet élt.

Következő oldalon: az *Áldásözönnök* a következő része, miként profitál az adakozás. Bizonyosságok: egy gyógyulás és Krisztus Teste milyen erőteljes ütemben növekszik. Hátoldalon, amit szeretnék kiemelni, egyrészt ott van a prófécia, ami elhangzott Ságváron május 21.-én, és az üdvösségi ima egy picit rövidebb formában.

Elérkeztünk a *Jézus neve* sorozat 11. részéhez. Lassan közeledik a vége. A mai tanítás címe: *Gyógyulás a névben*.

Hálát adunk a drága Szent Szellemnek, hogy bekapcsolta az ajándékokat. Vese tájékon, sarokban, a nyak egy bizonyos pontján, fül alatti részen, lábfejnek a felső része és a lábszár alsó részen, a boka fölött van munkálkodása. Ennyit mutatott jelenleg az Úr.

A balatonföldvári bizonyág: az egyik kezén nem nyíltak ki az ujjai egy éves kora óta egy égési sérülés miatt. Most képzeljétek el, hogy az milyen természetfeletti munka, hogy a bőr illetve az inak mind helyreálltak, egy pillanatban. Ilyen hatalmas az Úr munkája.

Két évezrede van egy *kincstárunk*, de sajnos a legtöbb keresztény ezt nem tudja. Nagyon sokan úgy vélik, hogy Jézus *nevét* csupán azért kaptuk, hogy imádjuk és dicsérjük az Urat. De tudjuk, hogy sokkal többről van szó. A valódi *célja*, amiért kaptuk, hogy *használjuk* a nevet, és élvezzük ennek az előnyét.

GYÓGYULÁS VAN A NÉVBEN

Csak két Igével hadd támasszam alá. Az én nevemben *kézzrátéttel* imádkoznak, és meggyógyulnak a betegek, írja a Márk evangéliumban a 16,17-18-as verse. A másik igehely pedig az, amikor elhangzott a *parancsszó*, hogy a Jézus nevében kelj fel, és járj! És a sánta, a béna fölállt és járt. Ez az Apostolok cselekedetei 3,6-ban található, utána nézhetek. Mindkét esetben a *név* volt használatban.

A TELJES ÜDVÖSSÉG

Apostolok cselekedetei 4,12.

12. És nincs senki másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk. Ámen.

Az *üdvösség* szó a görögben a *szótéria*. És bizony Jézus *nevében* üdvösség van! Mert nem is adatott más *név*, ami által üdvözülhetünk.

Az üdvösség nemcsak a *bűn eltörlést* és az *újjászületést* jelenti, mert ha valaki csak ebben a szűk szegmensben gondolkodik, akkor ezzel *lekorlátozza* Istent. Az üdvösség az Evangéliumnak egy nagyon nagy *gyűjtőszava*. Magába foglalja a megváltásnak valamennyi mozzanatát.

Róma 1,16.

16. Mert nem szégyenlem a Krisztus Evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek. Ámen.

Tehát minden hívőnek üdvösségére – ez az Evangélium. A *Scofield* féle hivatkozás a következőképpen taglalja az *üdvösség* szónak az értelmét, és ez a héber és a görög nyelvben is ugyanazt jelenti: *szabadulás, biztonság, megőrzés, gyógyulás, épség*. Ezeket is jelenti az üdvösség.

Ezt az igeverset elolvasom úgy, hogy behelyettesítem az üdvösség szó helyére ezeket a fogalmakat: „Mert nem szégyellem a Krisztus Evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek szabadulására, biztonságára, megőrzésére, gyógyulására, épségére...” Mennyivel többet jelent így!

Amikor az *üdvösségről* beszél az Ige, akkor sokkal *többet mond*, mint amit a hívők általában fel tudnak fogni ebből. A Krisztus Evangéliuma, az nem más, mint Istennek a *szabadító* ereje, Istennek a *biztonságot* nyújtó ereje, Istennek a *megőrző* ereje, Istennek az *épséget* biztosító ereje, továbbá Istennek a *gyógyító* ereje!

A felolvasott ígerész tehát nemcsak az *újjászületésről* szól, hanem a *testi gyógyulásról* is. Mert olvastuk, hogy egyedül Jézus *nevében* van üdvösség, és az üdvösség szó gyógyulást is jelenti. Egyedül Jézus nevében lehet *újjászületni* és *meggyógyulni*. Hallelúja!

GYÓGYULÁS A MEGVÁLTÁSBAN

Ésaiás 53,4-5.

4. Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg. Ámen.

Itt a testünk *gyógyulásáról* van szó, ami az Evangéliumnak a *szerves része*. Azt általában tudják a keresztények még a vallásos körökben is, hogy az Úr Jézus *megváltott a büntől*. De a bűneinken túl az Úr *átvállalta az erőtlenségünket* és a *betegségünket*. Most olvastuk.

Máté 8,17.

17. Hogy beteljesedjék, amit Ésaiás próféta mondott, így szólván: Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá. Ámen.

Isten a *megváltás részeként* elkészítette számunkra a gyógyulást Krisztusban. Nézzük tovább.

1Péter 2,24.

24. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg. Ámen.

Mert mi a *szent sebek* által *elnyertük* a gyógyulást, ami a *név* által válik valósággá. Ugyanis hálát adunk az Úrnak a *megtört testéért*, mert ezáltal *nyertük el* a gyógyulásunkat. Erre emlékezünk az úrvacsora keretében is. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ez *múlt idő*. Az *ár kifizetése* megtörtént! Nekünk csak *birtokba* kell venni azt, ami jogosan *hozzánk* tartozik.

Azt mondja az Ige, hogy Jézus *nevében* a betegekre tesszük a *kezeinket*, ők pedig *meggyógyulnak*. Az imádkozónak abban kell kiárasztania a hitét, hogy a Szent Szellem ereje, ami benne van, az *át fog áradni* a másik embernek a testébe. Aki kéri, fogadja az imát, annak pedig abban kell a hitét kiárasztania, hogy a kenet az *ő testébe behatol*.

És a kenet, ahogy mondja az Írás, megtöri az igát, a problémát, a fájdalmat, a rendellenes működéseket, és a testből kivezeti azokat.

Miért történhet az, hogy betegekre tesszük kezeinket, és azok meggyógyulnak? Megint a földvári kép jön elém, hogy milyen csodálatos volt az Úr munkája. Azért, mert a gyógyulás a miénk, törvényesen *hozzánk tartozik*.

A vallásos emberekbe sajnos *előítéleteket* neveltek, és így *nincs elvárásuk*. Mert vagy *méltatlannak* érzik magukat, vagy *kárhoztatják* magukat különböző dolgokért. Éppen ma került elém az Igébe: nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj... Tehát a méltatlanság érzés.

De mi kegyelemből *méltók* vagyunk *elvenni* azokat az ajándékokat, az örökségünket, a teljes körű megváltást, amiért az Úr Jézus már *kifizette* az árat. A név ma is ugyanazt megteszi, mint valaha. Semmivel sem kevesebb. Nem csökkent az ereje az elmúlt két évezredben.

Az üdvösségen túl a *gyógyulásban* is oly természetességgel kellene hinni, mint a *bűntörlésben*. Én úgy emlékszem vissza, hogy gyerekkoromban azt tanultuk a hittanórán, hogy Jézus megváltott a bűn alól.

De már az Igének a másik fele, hogy a betegség és a fájdalom is el lett hordozva, arról nem hallottunk. Pedig most olvastuk az Ésaíasban. Egy igevers tartalmazza mindkettőt. Ha az Igének az egyik fele igaz, akkor a másik fele miért ne lenne igaz? Akkor a másik fele is éppoly igaz!

A BŰNÖK ELTÖRLÉSE

Jézus *megoldotta* a bűn problémát, azon egyszerű módon, hogy *magára vállalta*. Az Atya pedig ráhelyezte az emberiség, a világ bűnét, Ő pedig engedelmesen *elhordozta*. Aki ezt hiszi, megvallja és elfogadja Jézust élete Urának és Megváltójának, az újjászületik, azaz *új teremtménnyé* válik Krisztusban.

Kinek született mostanában unokája? Egy csecsemőnek van-e múltja? Nincs! Egy *csecsemőnek nincs múltja*. Miért? Nézzük meg a választ az Igében:

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden. Ámen.

Egy Krisztusban megszületett hívőnek *nincs múltja*, éppúgy, mint egy csecsemőnek sincs múltja. A görög az *elmúlik* szóra azt is mondja, hogy *elhalad és figyelmen kívül hagy*.

Tehát a múlt az valahol mögöttünk van, de mi *továbbhaladunk*, és figyelmen kívül hagyjuk, amit a visszapillantó tükörben láthatnánk. Az Ésaías 43,25 gyönyörűen ír arról, hogy Isten nem emlékezik a bűnre.

Ésaías 43,25.

25. Én, én vagyok, aki eltörlöm álnokságaidat önmagamért, és bűneidről nem emlékezem meg! Ámen.

Tehát teljes törlés, és nincs visszafelé kacsintás a visszapillantó tükörben.

Mikeás 7,19.

19. Hozzánk térvén, könyörül rajtunk; eltapodja álnokságainkat. Bizony a tenger mélységébe veted minden bűnünket! Ámen. Hallelúja!

Az jó mélyen van! Ugye? Ezt úgy is szokták mondani, hogy Isten a *feledés tengerébe* veti a múltunkat, a bűnt, és egy óriási tábla figyelmeztet a *halászati tilalomra*. Hogy ne szedd elő! Ne horgászd ki! Mert a múltat úgysem lehet változtatni, csak a jövőnket, a hitmegvallásainkkal.

Az evangelizációs alkalmon, István mondott egy történetet a kiöntött borról. Aki hallgatta, emlékszik rá. Én élő példával szeretnék szolgálni, ami édesapámmal történt meg. A telken van egy kevés szőlő, és ami megmarad, abból bort szokott készíteni.

Tudjátok, amikor forr a bor, akkor nem lehet teletenni a hordót vagy a demizsont, mert hely kell a forrásnak. De olyan jó termés volt, hogy kevés volt az edénye, és a munkatársaktól kapott egy ötletet, hogy használjon egy kotyogót. Mert akkor színig lehet tenni az edényt, és egy csövön a gázt ki lehet vezetni.

De történt egy malőr, hogy egy szőlőszem eldugította a gázkezelő csövet, és amikor lement a pincébe, és hozzányúlt ehhez a dugóhoz, úgy viselkedett, mint egy felrázott pezsgő. A Bor papa fürdött a borban.

Ilyen esetben *kétféleképpen* lehet gondolkodni. Hogy milyen kár érte, mert elment a hordónak a háromnegyed része. Mit lehetett volna csinálni mindabból: hány embert meg lehetett volna kínálni belőle. Lehet így is gondolkodni, de *nincs értelme*.

Istvánon keresztül úgy szólt az Úr, hogy azon kell gondolkodni, hogy a *megmaradt* bort mire tudjuk használni. A rendelkezésre álló borral kit tudunk majd megkínálni? Az milyen értéket képvisel? Ez már építő, *előremutató* gondolkodás.

Most ezt a történetet át lehet vetíteni, és át is kell adaptálni olyan helyzetekre, amikor a drága szentek valamilyen oknál fogva *korlátozva* vannak. Akár a mozgásukban, akár az idős koruk teszi őket bekorlátozottá.

Vagy egészségi állapotuk miatt néha hallani azt, hogy így sajnálkoznak: hát bizony, amíg jobb állapotban voltam, addig mennyi mindent meg tudtam csinálni a ház körül, a kertben. De ez a gondolkodás egy *meddő*, egy gyümölcstelen gondolkodás.

Azon viszont érdemes és kell is gondolkodni, hogy a *meglevő erőmmel* hogyan tudom szolgálni az Urat? Mit tudok otthon elvégezni? Egy kis főzés, egy kis diótörés. És az idős példálul nagyon jól be tudnának szállni egy imamozgalomba, egy *imakörbe*.

Mert ahhoz csak ülni kell és elővenni az imakönyvet. Tehát a gondolkodást *előre* kell vetíteni, egy pozitív irányba, hogy mit lehet a megmaradt erőmmel még elvégezni Isten királysága számára. Ez egy nagyon jó példa egyébként.

A *szent vér* volt az, ami eltörölte a bűnt. Az ószövetséggel ellentétben, az újszövetségben *egyszer* kellett ezt a véraldozatot bemutatnia az Úr Jézusnak. Ez *eltörölte* a múlt, a jelen és a jövő vonatkozásában az összes bűnt.

Mert ha ez nem így lenne, akkor Jézusnak lehet, hogy holnap ismét a keresztre kellene mennie, ha valamit elkövetek? De nem kell, mert meg van írva, hogy *egyszer és mindenkorra elvégezte* ezt a munkát.

Viszont a füstös képű, a senkiházi próbál *emlékeztetni* mindannyiunkat a múltra, az elkövetett dolgokra. Ezzel *távol* akar tartani a név használatától, vagy a név ne működjön olyan erőteljesen, mint ahogy szeretnénk. De igazából, amikor emlékeztet, ő csak *régi fotókat* mutat fel, mert valójában az az ember már nem létezik, mert időközben újjászületett és a bűn eltöröltetett.

Sokszor találunk a fényképes dobozban olyan képet, amelyen az ember magára sem ismer. Az ördög által felmutatott képen valójában nem mi vagyunk, mert közben új teremtményekké váltunk Krisztusban. Az csak egy régi fénykép.

A SZELLEM MEGELEVENÍT

Róma 8,11.

11. És ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által. Ámen.

Ez egy *ígéretes* Ige. Ez mikorra vonatkozik? A mostani időkre, a földi sátorházunkra, a halálra képes testünkre, mert ez a test még halandó. Amikor megkapjuk a megdicsőült testet, akkor onnantól kezdve nem tud ez a test beteg lenni, és nem tud meghalni. Hallelúja! Én nagyon hiszem, hogy ez egy nagyon közeli idő már.

A tegnapi alkalom végén az orosházi pásztor tett egy biznyságot édesanyjáról, hogy 78 éves korában a rák utolsó stádiumából gyógyult meg. Most 94 éves, olyan jól karban van, hogy egyedül él. Két gyermeke hétvégén felváltva látogatja. Szemüveg nélkül olvassa az Örömhíradót.

A testünk azért lehet a Szent *Szellem temploma*, mert egyrészt az *emberi szellemnek* a háza, másrészt pedig ezt a házat az Úr *Jézus kitakarította* az üdvösség pillanatában, a szent vérre által. A Szent Szellem csak egy kitakarított házba jön. Ezért fontos a *sorrendiség*, hogy először újjá kell születni, és csak utána lehet Szent Szellem keresztséget venni.

Amikor az embernek a szelleme kiköltözik a testből, akkor a Szent Szellem sem marad abban a testben. Itt egy párhuzamot lehet felfedezni, mert a démonok is élő testet keresnek, hogy azon keresztül tudják magukat kinyilvánítani.

Azt tudjuk, hogy két dudás nem fér meg egy csárdában! Úgyhogy egy *újjászületett* keresztény szellemében *nem lehet démon*. A gonosz erők csak kívülről piszkálhatják a hívőt. Annak viszont nekünk ellent kell állni! És nincs olyan erő, aminek ne tudnánk *ellenállni*, mert a nagyobb lakik bennünk.

Egyébként, amikor a saját szellemünk *kiköltözik* a testből, akkor *angyalok* jönnek érte. Az egyik pásztorársam édesapja ezt látta is, és el is mondta, mikor bement a lánya hozzá: csak óvatosan, mert itt vannak! Ez az elköltözésének az utolsó pillanatában, utolsó óráiban lehetett.

Az Igéből tudjuk, hogy kik jöttek értünk. Van *révkalauzunk*! A nagy folyók torkolatánál, a Duna deltánál is van révkalauz, mert a zátonyok és egyéb problémás úttekervények miatt kell, aki ismeri a pontosan járható utat. Itt meg az angyalok ismerik az irány fölfelé!

A Szent Szellem bennünk lakozásának egyik *célja*, hogy *meggyógyítson*. A megelevenít szó jelenti azt is, hogy *megettölt élettél*. A Szent Szellem, ahogy felkel bennünk, megettölt élettél.

Amikor azt olvastuk, hogy megelevenít az Ő Szelleme által, akkor azt kibővítve úgy is mondhatjuk: *megelevenít* bennünket, a Szent Szellem *felkel* bennünk és *megettölt élettél*! Ez sokkal jobban kifejezi a Szent Szellemnek a *bennünk végzett* munkáját.

Aztán valamelyik imádságban az is benne van, hogy a Szent Szellem *örjáratot jár* a testünk határain, és *megújítja* a halandó testünket. Mi a mi határunk? A jobb oldalunk és a bal oldalunk. Ő körbejár és nézi, hogy hol történt *határsértés*, hol történt incidens a határainkon, ahol esetleg támadást kapott a testünk.

Kenneth Haginnak van egy bizonyosága. Ezt fogom most megosztani veletek. Kenneth Hagin magáról is elmondja, hogy a halál nem egyszer megkísértette őt. Egyik esetben, *túlhajszo*ta magát és egy kisebbfajta *szívrohamot* kapott.

Vége volt egy alkalomnak, s bementek a lelkészlakba. Vele volt egy evangélista. Amikor jött az a szívrohamot, akkor fekvő helyzetében az evangélista a kezét rátette. Érezte, hogy nincs szívverése. Megállt a szíve Haginnak.

De a következő pillanatban Hagin felpattant. Pontosabban a Szent Szellem felkelt benne, Hagin felállt, és kétszer végigjárta a lakást. Mindez alatt az evangélista keze rajta volt, és érezte, hogy a szíve nem dobog.

Amikor harmadszor elindult a lakásban, akkor Istennek tett egy fogadást, hogy a testét többet *nem hajszo*lja túl, nem terheli túl, mert ez igazából halálos is lehet. Akkor elindult a szíve és tökéletesen vert. Pásztorársaim közül is volt egy-két olyan, aki túlterhelte magát, és idő előtt elköltözött.

Haginnal mi történt? A Szent Szellem *megelevenítette*, lábra állította, és arra készítette, hogy járkaljon, miközben nem volt szívverése. Amikor a Szent Szellem megelevenítette, valójában az egész testében *élet ömlött* rajta végig. Tehát a Szent Szellem egy szolgálatát látjuk ebben a példában, ebben az esetben.

Egyik alkalommal az Úr szólt Hagin szívéhez, hogy nem azért helyeztem Krisztus Testébe a gyógyítások *ajándékait* és Jézus *nevét*, hogy Krisztus Teste önmagát gyógyítsa vele, hanem a *világ* gyógyuljon. A gyógyulások által pedig megnyerje az embereket. Ez történt többek között legutóbb Földváron is.

Az alkalom elején mondtam azt, hogy most olyan időszak van, hogy az Úrtól lehet hallani, tiszta a légtér. Többször följött a szívemben, hogy a következő evangelizációs alkalmat nem biztos, hogy Ságváron tartjuk, hanem valamelyik környező településen.

Mert a legutóbbi helyi evangelizációs alkalom a saját érdekeinket szolgálta. És egy gyülekezetnek nem lenne szabad úgymond, belterjesnek lenni, hogy csak magunkért tegyük, mert az már az önzőség határát súrolja. Erőteljesebben kellene kifelé szolgálni.

Kenyon úgy vélekedik, hogy a Szent Szellem többek között azért *lakozik* bennünk, hogy *megszabadítson* a folyton ránk akaszkodó betegségektől. Amikor ezt megértjük, nem fogunk külön hitet gyakorolni a gyógyulásra, hanem *tényként* tudomásul vesszük, hogy *alapvető* szükségletként a gyógyulás az isteni *program* része.

Gondolok itt a megváltási programra, a kegyelmi programra. És egyszerűen, *elfogadjuk* azt, ami a miénk, mert ez ott van a széfben. Nekünk csak a megfelelő *kulcsot* kell megtalálni hozzá és birtokba venni.

Efézus 2,1. 5-6.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,

Itt újra előjön a megelevenít szó, ami annyit jelent, hogy *megettölt étellel*.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Ismét itt van ez a megelevenítés kifejezés. Mi nemcsak meghaltunk Krisztussal, hanem meg is *elevenedtünk* Ővele. És nem kell ezt még egyszer megismételni. Ez egyszer és mindenkorra szól.

A megváltás teljes, a megváltás bevezetett, nem lehet mit hozzátenni, főképpen nem ember részéről, de az Úr Jézus részéről sem. Mert ez egy teljes, bevezetett megváltás, ami azt jelenti, hogy feltámasztunk az élet teljességében.

Kenyon egy párhuzamot von. Azt mondja a Biblia, hogy a *bűntől* szabadok vagyunk, Krisztusban nincs kárhozzátásunk. Akkor ez miért nem igaz ugyanígy a *betegségre* is? Hogy szabaddá tettünk a betegségtől.

Olvastuk az Ésaías 53-ban, hogy nemcsak a bűnt, hanem a betegséget, a fájdalmat, minden kórt az Úr Jézus magára vett és elhordozott. Elhordozta arra a helyre, ahova nekünk kellett volna menni.

Hálát adunk az Úr Jézusnak, hogy a bűnért járó ítélet és annak a következménye *nem bennünket súlyt*. Az átok nem bennünket súlyt, hanem azt a helyet, ahova Ő elhordozta. És ez nem más, mint a pokol.

A betegségnek nincs joga ránk *akaszkodni*. A sátánnak nincs joga ránk *helyezni* egy kórt. Egyetlen kórt sem. Ugyanúgy kell *elbánni* egy betegséggel, mint a bűnnel – el van *törölve*, hatályon kívül van helyezve.

Kenneth Hagin sem mondhatja el magáról, hogy az ördög nem támadta. Néha úgy gondolják az újjászületett keresztények, hogyha mi Krisztusban vagyunk, akkor piros szőnyeg van előttünk és minden happy. Nem történik semmiféle gáncoskodás. Ez nem így van, mert azt mondja a Biblia, hogy az e világ ura a sátán, aki próbál keresztbe tenni, ha mást nem, egy szalmaszálát.

Hagint is támadta az ördög. Többször jött a testébe betegségtünet, de a napnak a végére mindig újra egészséges volt. *Lerázta* magáról, nem fogadta be, s a Szent Szellem *megelevenítette*. Van itt egy imádság, amit mondjunk el együtt. Hagin ezt szokta használni:

Sátán, a betegséget, a fájdalmat, Jézus elhordozta a testén. Nincs jogod, hogy a fényképünkkel ijesztgess! Pakolj össze, és tűnj el az életemből, a Jézus nevében! Nem vagyok hajlandó elfogadni a hazug tüneteket és a fájdalmakat. A Jézus nevében szabad vagyok! Ámen.

Sokan *tudatlanságból*, vagy a helytelen *szavaikkal* elfogadják a betegséget, befogadják a betegséget, és ez nagy hiba. Például: Holnap influenzás leszek, mert a buszon valaki rám trüsszentett! Meglesz néki, amit mondott! Ugye?

A görög és a héber nyelvben a *hordozni* azt jelenti, hogy *elmozdítani* és bizonyos távolságra *eltávolítani* valamit.

Az Úr Jézus elhordozta a bűnt, a betegségeinket! Tehát a betegség – ahogy a bűn is –, távol van tőlünk! A bűn hol van? A feledés tengerének a mélyén. Akkor ugyanilyen távolságra van a betegség is. Természetesen a sátán próbálkozhat.

A múlt heti pesti tanításban volt, hogy az ördög *keresi*, kit nyelhet el. Rajtunk múlik, a hívón múlik, hogy elfogadja, vagy visszautasítja. Azt keresi, aki a *félelem* alapján cselekszik, aki reagál a félelemre, mert ezzel *ajtót hagy* az ellenség számára.

Kenyonnak van egy mély megállapítása. Ugyanúgy *nem kell* hordozni a *betegséget*, mint a szellemi természetünkben a *megbocsátatlan* bűnt. Egyiket sem kell hordozni. Ez el van hordozva, el van *távolítva*. Egy távolságra el lett távolítva tőlünk. Hallelúja!

Mivel gyógyulásról szoltunk, egyenesen rátérünk a közös imádságra, és utána a gyógyító sor következik. Imádkozunk értetek, és segítünk abban, hogy a hozzátok tartozó áldásokból mind többet el tudjatok venni.

Használd ki a Szent Szellem megelevenítő és megújító helyreállító munkáját az életedben. Használd ki ennek a lehetőségét, és csodák történnek. Élj ezzel a lehetőséggel. Tedd a kezed a családodra, hogy a kenet áradjon és munkálkodhasson, a Jézus nevében. A test olyan tökéletes-ségben működjön, mint ahogy az Atya megteremtette azt, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

A hit alapján kezünket rátesszük a hozott ruhákra, kelmékre. Kiárasztjuk a Szent Szellem megelevenítő és Isten természetfeletti erejét, a Jézus Krisztus szent nevében. Köszönjük Úr Jézus, hogy szent egészséget hoztál nekünk a megtört tested által. Köszönjük, hogy kifizetted a szabadulásunk árát. Téged magasztalunk, és Téged dicsérünk mindezért, az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen. Hallelúja!

Összefoglaló a vasárnapi tanításból: szeretném elmondani, hogy „Az ismeret hiánya 3.” című tanítás hangzott el. Egy párhuzamot vont az előjárónk Noé ideje és a mostani idők között. Hogy egyeseknél néha túlzott gyarapodás volt fellelhető akkor is és ma is, illetve az elferdült világ. Erre a perverzió szót használta. Ezek a *jelek* arra utalnak, hogy *nagyon közel* van a megpróbáltatás.

Nem a mi megpróbáltatásunk lesz ez, mert az Úr Jézus bennünket kiragad, kiment és számunkra a „Röppentyű utca” következik. A megpróbáltatás azokat érinti, akik nincsenek újjászületve, és ezért itt maradnak.

Az Úr eszembe hozta, hogy a Jesse beszámolója második részének a végén van egy döbbenetes megállapítás: a gyermekgyilkosságok. Ez is egy *jel* arra, hogy Isten fog valamit *lépni*, az Úr meg fog jelenni.

Amikor a fáraó gyermekeket gyilkolt, elküldte Mózeset. Amikor Heródes gyermekeket gyilkolt, elküldte Jézust. A mostani gyermekgyilkosságok pedig a törvényesen engedélyezett abortuszban merülnek ki többségében. Ez is egy *jel* arra, hogy valami fog történni hamarosan.

Isten *királysága* itt a földön egy *kormányzást* jelent. Nekünk ebben a *működési rendszerben* mindjobban kellene élni. A szellemi birodalom sokkal, de sokkal valóságosabb, mint a fizikai birodalom. Egyébként olvasható a Bibliában, hogy a fizikai világ a szellemi világnak a *képmása*. Ezt a halandó ember nem tudja és nem is tudja bevenni.

Tehát a fizikai világ, az egy *másolata* a szellemi világnak, a mennynek. Csak az ádám bukáskor az eredeti teremtés tönkrement, mert e világ ura a sátán lett. A teremtést próbálta és a napjainkban is próbálja aláásni, elferdíteni, eltorzítani. Tudjátok, meddig láthatták az emberek a teremtésnek az eredeti állapotát? A bukásig. Addig még az eredeti állapotban volt minden.

Ne felejtjük el, hogy *Jézus* is foglalkozott a *szellemi* birodalomnak a dolgaival. Mert amikor imádkozott a betegek gyógyulásáért, akkor a sötét erőkhöz szólt, a démonokhoz szólt. Megdorgálta, elparancsolta őket.

Hogy mi is tudjunk foglalkozni a szellemi birodalom dolgaival, bennünket – újjászületett hívőket – felruházott azzal, hogy *Jézus nevében* tudjunk rendeleteket hozni, parancsolni, utasítani. Hogy győztes *hithuszárként* tudjunk élni.

A kísértés nem lehet akkora, hogy ne tudnál *ellenállni*. Ezzel az ellenállással lehet *bezárni* az ajtót az ellenség előtt. Mert – ismétlem magamat – az ellenség azt keresi, akit elnyelhet. Ez nem más, mint aki a *félelem* alapján reagál.

Megnyitja magát a félelmeknek, beengedi a félelmet. Jusson eszetekbe a kismalac és a farkas története. Bölcs volt a kismalac, mert ugyan ajtót nyitott az ellenségnek, a farkasnak, de ott volt a csapda is.

Mi arra vagyunk teremtve, hogy az *Urat kövessük*, Vele közösségbe legyünk, és így a gonosz *nem* tud bennünket érinteni. Ebbe egy mélységes kijelentés van. Aki nem 100%-ban az Urat követi, az mekkora védelmet tudhat magáénak? Csak egy töredékét, ugye.

Tehát fontos minél *szorosabban* az Úrral járni, minél jobban Őt követni, az *Ő tervét* beteljesíteni, azt a *helyet* elfoglalni, amit a számunkra készített, egyénenként külön-külön. A gonosz így *nem tud érinteni*. Mert akkor, ha közösségben vagyunk az Úrral, akkor az ördög nem bennünket lát, hanem *Őt látja*.

Ez olyan, mint mikor a jelmezbálon az állarcot tartják maguk előtt. Valahogy így képzeljétek el, hogy *Jézust látja* a kísértő, mikor azt mondjuk, hogy *ellenállok* neked ördög. Ha belekerülsz az *erő szellemébe*, amit kimondasz, meg fog valósulni.

Néhány gondolat még: Néha találkozok olyan e-mailokkal, amik gyakran úgy kezdődnek, hogy küldd tovább..., ne szakítsd meg... Én ezeket azonnal törölöm. Ha illet szentek továbbküldenek – attól függ, hogy milyen hitszinten áll a címzett –, igazából őt kötésbe helyezik, mert nincs választási lehetősége. Nem úgy találja, hogy ha úgy gondolod, akkor küldd tovább, hanem egyszerűen oda van írva, hogy ne szakítsd meg, mert irgum-burgum az lesz.

Látom a bólogatásokból, hogy nemcsak én kapok ilyeneket. Egyszerűen, mikor ezt meglátom, a hátamon a szőr fölborzolódik, és azonnal törölöm. El se olvasom, hogy mi az, ki küldte, mert nem érdekel. Mert ez nem Istentől való. Ezt azért kellett most előhozni, mert a neten a hallgatóságnak is szól ez az üzenet.

A másik kérdés pedig az, hogy az ilyen levelek által pedig hányan születnek újjá? Senki. Inkább még kötésbe, vagy büntudatba kerül a címzett. Én nem kerülök büntudatba akkor sem, ha kitörölöm, mert ezt nem engedem meg magamnak. Tudom, hogy *nem igei* az ilyen levél.

Ti azt csináltok ezekkel a levelekkel, amit akartok, de én kitörölöm. Lehet, hogy ez megerősítés a számotokra, hogy ezzel így kell csinálni. Semmiképpen nem küldöm tovább. Ezek nagyon-nagyon rossz, megtévesztő levelek.

Kié az *utolsó szó*? Mondjuk egy betegség kapcsán. Karcsi jól mutat fölfelé. Ha valakinek el kell menni orvoshoz, a szíve szerint tegye természetesen. A pulpitusról úgyis az Igét szóljuk, és amilyen hitet ki tud valaki építeni magának, azzal élhet.

De ha abban van a hite, hogy kell az orvosi segítség, akkor mindenképp vegye igénybe, mert nagyobb problémát előz meg vele. Amit ebből ki szeretnék hozni, hogy egy vizsgálat után, kié az utolsó szó? A fehérvérköpenyesé vagy az Úr Jézusé? És ez nem mindegy!

Tudjátok, sokszor, amikor egy családtag elköltözik, de még előtte tudatában van, hogy ő hamarosan átlép a másik világba, és akkor a családnak meghagyja a *végrendeletét* akár szóban, akár írásban, hogy ezt és ezt tegyétek.

Ha a család igyekszik eleget tenni az eltávozó hozzátartozó kérésének, akkor mi hívők, az Úr *Jézus végrendeletéhez* – ami itt van leírva az Evangéliumban –, miért nem ugyanígy viszonyulunk? Amit *Jézus mondott*, az legyen az *utolsó szó*!

Persze vannak szélsőséges esetek, amikor olyan túlzott kívánsága van az eltávozónak, hogy az komoly költségbe veri a hozzátartozókat, de az egy másik kérdés.

Egy gondolat még előjött. Azt mondtuk, hogy a Jézus *nevét* onnantól kezdhettük törvényesen *használni*, miután újjászülettünk. János 1,12-ben van az Ige, hogy *hatalmat ada* azoknak, akik *befogadták Őt*. De az Evangéliumokban, amikor kiküldte az Úr Jézus a 70-et, azok hogyan használhatták Jézus nevét? Jó kérdés ugye?

Először is vegyük azt az Igét, amikor Jézus keresztre mellett állt még másik kettő, amelyekben a gonosztevők függtek jobbról és balról. Az egyikük Jézust *Urának* nevezte. Erre mondta azt Jézus, hogy még ma velem leszel a Paradicsomban. Mert *Úrrá tette* Jézust az élete felett. Gyakorlatilag meglelt a *mennyei útlevele*. Ez volt a Lukács 23,42-ben.

A Lukács 10,17-ben, amikor a 70 tanítvány visszajön, azt mondják: Uram, a te neved által még az ördögök is engedtek nekünk! *Úrnak* nevezik Jézust. Nem érdekes? Itt a magyarázat: mivel *Úrnak neveztek* Jézust, ezért ők jogosan használhatták a nevét, már abban az időben is.

Visszatér a hetven tanítvány örömmel, mondván, Uram, még az ördögök is engednek nekünk a Te neved által. Tehát a Jézus *nevét használták*, és *Úrnak* neveztek Jézust. Tehát *Úrrá tették* Őt az életük felett.

Még egy adalék: Máté 14,28-30-ig. Itt Péter a vízen jár. Ugye azt hitték, hogy egy kísértet közeledik hozzájuk a vízen, közben az Úr Jézus volt az. Azt mondta Jézus, hogy bízzatok, én vagyok, ne féljetek.

Péter pedig felel néki, monda: *Uram*, ha Te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vízen. És folytatódik tovább. *Úrnak nevezte* Jézust. Ami azt jelenti, hogy rendelkezett a mennyei névvel, erővel. Köszönjük Uram, hogy egyre több világosságot adsz a számunkra. Dicsőség az *Úrnak*! Hallelúja!

Nagy örömben van a szívem! A pásztortársak régóta invitáltak, hogy neked is fel kellene jönnöd az *imakonferenciára*. De hát, egyedül...? Azonban az Úr felindította a szíveteket, úgyhogy szombaton lesz egy ságvári járat, mert vagyunk annyian, hogy megtöltsünk egy autót. És hisszük, hogy nagy áldásban részesülünk.

Hálát adunk az életetekért, köszönjük a nyitott szíveteket az *Úrnak*, a magjaitokat természetesen megáldjuk – mint mindig, minden nap –, hogy növekedjenek, szaporodjanak, és bőséges aratást hozzanak a számotokra, az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Most pedig örömben, és békeességben elköszönünk egymástól, a jövő héten találkozunk.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.